

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6P/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313209636
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5313209636.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou, vo veci starostlivosti o maloletú I. P., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, dieťa rodičov: matky Q. P., nar. XX.XX.XXXX, S. Č.. XXXX a otca L. B., nar. XX.X.XXXX, J. Č.. XXX, toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh otca L. B., nar. XX.X.XXXX, ktorým žiadal znížiť výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 26.8.2009 v konaní 5P/123/2009, ktorým bolo určené výživné na maloletú I. P., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ ako otec maloletej I. P., nar. X.X.XXXX, podaním zo dňa 18.9.2013 žiadal znížiť výživné, ktoré na maloletú bolo určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci v konaní pod sp. zn. 5P/123/2009 zo dňa 26.8.2009 vo výške 50,- Eur mesačne.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodňoval tým, že výživné určené vo výške 50,- Eur nie je schopný platiť, pretože v súčasnej dobe sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, nemá žiaden mesačný príjem, žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok a z dôvodu podane obnovy konania v jeho trestnej veci žiadal znížiť výživné z 50,- Eur na minimálnu sumu, teda 27,19 Eur mesačne.

Navrhovateľ k svojmu návrhu ako účastník konania bol vypočutý prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu v Trenčíne v čase, keď sa nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v C. F. R. a k návrhu uvádzal, že zníženie výživného na maloletú I. požaduje odo dňa podania návrhu na súd. Tvrdil, že výživné, ktoré je určené v konaní Okresného súdu v Čadci sp. zn. 16P/62/2013 nie je schopný platiť, pretože súčasné jeho pomery odôvodňujú zníženie výživného. Pri výsluchu tvrdil navrhovateľ, že v čase výsluchu príležitostne vo výkone trestu odňatia slobody pracuje, mesačne zarobí okolo 28,77 Eur a okrem výživného na maloletú I. platí výživné aj na maloletého M. B., nar. XX.X.XXXX vo výške 23,30 Eur a na maloletú I. B., nar. X.X.XXXX vo výške 23,30 Eur, ktoré výživné bolo určené tiež rozsudkom Okresného súdu v Čadci, číslo konania neuviedol.

Vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádza od 18.10.2013, bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa §-u 155 ods. 1 Trestného zákona, pre trestný čin vydierania podľa §-u 189 ods. 1 a 2 Trestného zákona a pre tieto trestné činy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a osem mesiacov s tým, že podmienené prepustenie by mohlo byť k 15.2.2016, ináč mu trest končí 15.10.2018. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody mal príjem mesačne okolo 300,- Eur z príležitostnej práce. Nevlastní žiaden majetok ani hnutelný ani nehnuteľný, zdravotne nie je obmedzený na vykonávanie práce, má základné vzdelanie a v súčasnej dobe študuje na strednej odbornej škole v Dubnici nad Váhom v dennom štúdiu, odbor strojní mechanik - zámočník.

K návrhu bola ako účastníčka vypočutá matka maloletej Q. P., ktorá uvádzala, že žiada návrh na zníženie výživného zamietnuť. V konaní vedenom pred Okresným súdom v Čadci 16P/62/2013 rozsudkom z 21.8.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.10.2013, bol jej návrh na zvýšenie výživného zamietnutý. V súčasnej dobe je maloletá I. v predškolskom zariadení, i keď by už mala navštevovať v školskom roku 2013/2014 1. ročník základnej školy, ale vzhľadom na zdravotné problémy maloletej jej bol nástup do školy posunutý o jeden rok, teda mala by nastúpiť povinnú školskú dochádzku od 1.9.2014. Matka uvádzala, že je nezamestnaná, je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci ako uchádzačka o zamestnanie, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, ktorá dávka predstavuje niečo málo cez 66,- Eur mesačne. Býva v prenajatom byte, v ktorom úhrady za byt sú 160,- Eur mesačne. Maloletá j v škôlke, kde za stravu platí príležitostne a keď idú na nejaké kultúrne alebo iné podujatie, musí zaplatiť výdavky spojené s týmto podujatím. Matka uvádzala, že zvýšené výdavky ako rozdiel medzi dávkami v hmotnej núdzi a jej skutočnými výdavkami jej hradí priateľ, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a pomáha jej uhrádzať náklady spojené s bývaním a potrebami maloletej I.. Jej priateľ trvalo nežije u nej, ale v podstate je možné konštatovať, že vedú spoločnú domácnosť. Matka uvádzala, že nemá tiež žiadne vzdelanie okrem základnej školy, nedokončila prípravu na budúce povolanie a po narodení maloletej I. pracovala iba krátko ako brigádnička. Nemôže si nájsť žiadne vhodné zamestnanie, pretože vzhľadom na starostlivosť o maloletú I. nemôže pracovať na dlhší pracovný čas ako štyri hodiny, pretože nemá v blízkosti žiadnych príbuzných ani rodičov a teda nemohla by osem hodín pracovať bez toho, aby nemala zabezpečenú starostlivosť o maloletú dcéru. Je presvedčená o tom, že nie sú dané dôvody na zníženie výživného, pretože pokiaľ o otca maloletej tento bol odsúdený pre trestný čin, resp. zločin vydierania, pre prečin výtržníctva, viedli proti nemu až dve konania, teda rozhodne mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý je vyšší ako ten predchádzajúci trest, môže to byť sedem rokov, tak ako vo svojej výpovedi tvrdil navrhovateľ.

Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu Okresného súdu v Čadci sp. zn. 2T/121/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2013, v ktorom mal súd preukázané, že navrhovateľ bol odsúdený právoplatne rozsudkom Okresného súdu v Čadci pre zločin vydierania podľa §-u 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre prečin výtržníctva podľa §-u 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.8.2009, keď bol uložený súhrnný trest zrušením rozsudku Okresného súdu v Čadci sp. zn. 2T/121/2009 v spojení s uznesením 3Nt/9/2013 vo výroku o treste. Navrhovateľ si v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo spisu 16P/62/2013 mal súd preukázané, že v uvedenom konaní súd rozhodol rozsudkom zo dňa 21.8.2013, v ktorom matka žiadala zvýšiť výživné určené pôvodne v konaní 5P/123/2009 zo dňa 26.8.2009, v ktorom výživné bolo určené na maloletú I. v sume 50,- Eur, ktorú sumu je otec maloletej L. B. povinný prispievať na výživu maloletej. Z uvedeného konania vyplýva, že v čase určovania výživného na maloletú Alexandru v roku 2009, kedy bolo určené výživné sumou 50,- Eur, matka maloletej bola na materskej dovolenke a jej príjem predstavoval 179,92 Eur pozostávajúci z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa. Otec maloletej v dobe pôvodného rozhodovania bol nezamestnaný, predtým pracoval vo firme P., kde jeho čistá mesačná mzda predstavovala 9.414,- Sk. Pracovný pomer s predchádzajúcim zamestnávateľom rozviazal dohodou, pričom v čase pôvodného rozhodovania bol zdravotný stav matky aj dieťaťa dobrý.

V čase rozhodovania o výživnom z podnetu matky súd konštatoval, že maloletá I. od septembra mala začať navštevovať materskú školu v Čadci, keď priemerné mesačné náklady na maloletú matka vyčíslila na stravu 70,- Eur, na oblečenie 20,- až 30,- Eur, na obuv 15,- Eur, náklady na hygienu mesačne 30,- Eur, náklady na stravu maloletej, pretože maloletá je astmatička, na lieky okolo 10,- Eur, teda priemerné náklady na maloletú spolu predstavujú najmenej 200,- Eur. V lekárskej správe MUDr. Viery Krkoškovej matka preukázala, že maloletá nosí okuliare, v ďalšej správe praktického imunológa a alergológa preukázala, že maloletá trpí astmou a alergiami. V čase uvedeného rozhodovania z podnetu matky už otec sa nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, keď nepoberal žiadne štátne sociálne dávky a pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody býval v rodinnom dome svojich rodičov. V obci nevlastní žiaden majetok, je riešený z dôvodu starostlivosti o dve maloleté deti, ktoré boli zverené do pestúnskej starostlivosti jeho matke, pričom v čase rozhodovania o výživnom z podnetu matky bol zaradený rovnako do práce, keď v uvedenom období za tri mesiace zarobil celkom 86,32 Eur, z ktorej sumy mu bolo zrazené za tieto tri mesiace 25,86 Eur na výživné, iné pohľadávky 4,30 Eur. Ďalšie dve deti, na ktoré má vyživovaciu povinnosť a to maloletá I. a maloletý M., na ktoré bol zaviazaný prispievať výživným, tie sú v starostlivosti u I. B., teda matky L. B..

Podľa §-u 78 ods. 1, ods. 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zvýšenie výživného bežné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd v tomto konaní skúmal zmenu pomerov na strane účastníkov konania od posledného rozhodnutia súdu vo veci. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na strane matky došlo k takej zmene pomerov, že už nepoberá rodičovský príspevok, je nezamestnaná a jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, ktorú poberala už aj v čase, kedy súd rozhodoval o zvýšení výživného z podnetu matky. Býva s priateľom, ktorý jej finančne vypomáha okolo 250,- až 300,- Eur. Na strane otca maloletej nedošlo k žiadnej podstatnej zmene vo výške príjmov, pretože v čase pôvodného rozhodovania súdu bol nezamestnaný, nemal žiaden príjem a vzhľadom na tú skutočnosť, že predchádzajúci pracovný pomer ukončil dohodou, možno konštatovať, že sa tak stalo z podnetu samotného otca dieťaťa a s prihliadnutím na právoplatné odsúdenie pre úmyselný trestný čin dlhoročný trest odňatia slobody nemožno ani preukázať, že v súčasnej dobe bude jeho príjem nižší ak pri rozhodovaní v konaní 16P/62/2013. Pri hodnotení schopnosti a možnosti rodičov, odôvodnených potrieb maloletej s prihliadnutím na ustanovenie §-u 62 ods. 5 Zákona o rodine súd nemohol si nevšimnúť, že celú túto situáciu vo veľkej miere zapríčinil samotný otec maloletej, ktorý svojim nezodpovedným prístupom k plneniu si svojich povinností a k závažnému porušovaniu zákona sa dostal do situácie, kedy je vo výkone trestu odňatia slobody a preto z tohto hľadiska nie je možné jeho postavenie považovať za objektívny dôvod, pre ktorý by súd mal znížiť výživné s prihliadnutím na jeho súčasnú príjmovú situáciu. Súd hodnotí správanie sa otca, za správanie, ktoré poškodzuje najmä záujmy maloletých detí, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, pretože okrem maloletej I. má L. B. ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Následok toho, že je vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, nemôže niesť maloletá I., resp. maloleté deti, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Súd preto o návrhu navrhovateľa rozhodol tak, že návrh v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na

plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).